

&c. vocabula laxè & strictè accipiuntur. 5. Cùm unum è conjugatis est ambiguum, etiam alterum est; & cùm vox primitiva, ut loquuntur Grammatici, est ambigua, etiam derivativa talis erit; ut, sanitas multis modis dicitur. E. & sanum. Collocare non uno modo accipitur. E. nec localitas, nec locus: & vicissim. Vide infra lib. ult. cap. 10.

2 *Varia significata vocis sunt partes distributi verbalis.*

Vulgò in Logicis pars ita definitur, ut solum rebus possit applicari. Verum vocabulum partis latius est extendendum, ita ut etiam partes quædam sint verbales. Sed hic est venialis locutio, ut ajunt.

Distributum reale est res certa, quatenus in suas partes distribuitur.

Cap. 2. Distributio verbalis.

Distributio est etiam verbalis, vel realis; prout diximus de distributo.

Distributio verbalis est, quâ vox ambigua in suos significatus distinguitur.

Aliâs dicitur distinctio nominis.

Ejus canones hi sunt:

1 *Distributio verbalis est primum benè de re aliquâ differendi principium.*

Ratio: quia vox ambigua est insidiosa & inimica rerum considerationi: ideoque præpedit solidam rerum intelligentiam, nisi primo loco excutiatur.

2 *Distributio verbalis sit perspicua & vera:*

Hoc est, naturæ rei distinguendæ & usui probatorum authorum sit consentanea. Non igitur probandæ sunt distinctiones obscuræ, fictitiæ, erroneæ & vanæ, quales sunt illæ: cœlum significat vel ipsam Dei majestatem, & ita dicitur æternum & omnipotens, vel certum locum; item omnipotentia est vel absoluta, ut Dei, vel limitata, ut Papæ. Ex hoc turbido fonte posterioris distinctionis profluxit illa formula, quæ hodiè præfigitur multis libris Romæ & Bononiæ